

Els cinc finalistes del Premi d'Arquitectura Contemporània de la Unió Europea – Premi Mies van der Rohe 2009 presenten els seus projectes a Barcelona

Els arquitectes de les cinc obres finalistes del Premi d'Arquitectura Contemporània de la Unió Europea – Premi Mies van der Rohe 2009: RCR Aranda Pigem Vilalta Arquitectes, Marc Barani, Snøhetta, Grafton Architects i Massimiliano & Doriana Fuksas, presentaran al públic els seus projectes seleccionats en un seguit de conferències que tindran lloc el proper **dimecres 22 d'abril de 2009** a l'auditori de La Pedrera de Caixa Catalunya de Barcelona. Les cinc obres finalistes del Premi 2009 són:

- Biblioteca, casal d'avis i espai interior d'illa, Barcelona (Espanya), de **Rafael Aranda, Carme Pigem, Ramon Vilalta – RCR Arquitectes;**
- Centre Multimodal – Tramvia de Niça, Niça (França) de **Marc Barani – Atelier Marc Barani;**
- Ballet i Òpera Nacional de Noruega, Oslo (Noruega), de **Kjetil Trædal Thorsen, Tarald Lundevall, Craig Dykers – Snøhetta;**
- Universitat Luigi Bocconi, Milà (Itàlia) de **Shelley McNamara, Yvonne Farrell – Grafton Architects;**
- Zenith Music Hall, Estrasburg (França), de **Massimiliano & Doriana Fuksas – Studio Fuksas.**

El Premi, dotat amb 60.000 euros, un dels més importants i prestigiosos en l'àmbit de l'arquitectura internacional, es concedeix de forma biennal a obres construïdes en els dos anys anteriors. Es finança amb el suport de la Comissió Europea i promou els objectius de la Comissió de fomentar la creativitat i la innovació i obrir la cultura més enllà de les fronteres nacionals. És el primer cop en la història del Premi que els arquitectes de les obres finalistes tenen la possibilitat de presentar els seus projectes al públic.

S'anunciarà el guanyador de l'edició de 2009 el **dimecres 29 d'abril de 2009**.

El jurat, presidit per Francis Rambert, inclou: Ole Bouman, Irena Fialová, Fulvio Irace, Luis M. Mansilla, Vasa J. Perović i Carme Pinós.

Entre els guanyadors previs del Premi trobem OMA / Rem Koolhaas i Ellen van Loon, Zaha Hadid, Dominique Perrault, Peter Zumthor, Rafael Moneo, Álvaro Siza Vieira, Lord Foster, Luis M. Mansilla + Emilio Tuñón i Esteve Bonell i Francesc Rius.

Les conferències compten amb la col.laboració de l'Obra Social de Caixa Catalunya.

www.miesarch.com

Data d'emissió: Dimecres 15 d'Abril de 2009

Contactes amb la premsa:

SCOOP Comunicació

Pati Núñez / Yvette Colomer

miespress@miesbcn.com

arquitectura@scoopcomunicacion.com

Tel: 934 154 653 / 622 296 657

This project has been funded with support from the European Commission

Culture Programme

Conferències del Premi d'Arquitectura Contemporània de la Unió Europea – Premi Mies van der Rohe 2009: Obres finalistes

Dimecres 22 d'abril de 2009

Horari de les conferències

11:00 h

Biblioteca, casal d'avis i espai interior d'illa

Barcelona, Espanya

Rafael Aranda, Carme Pigem, Ramon Vilalta – RCR Arquitectes

L'edifici, d'ús mixt, que inclou una biblioteca, un casal d'avis i un pati de jocs per a infants, es troba dins de l'espai interior d'una illa del centre de la ciutat. La llum es filtra a través de la façana de la biblioteca a les sales de lectura. El casal d'avis, en forma de cul-de-sac, inclou els espais públics i fomenta la interacció entre els nens que juguen al pati i la gent gran que va i ve.

Rafael Aranda (nascut el 1961 a Vic), Ramon Vilalta (nascut el 1962 a Olot) i Carme Pigem (nascuda el 1960 a Olot), van crear el seu despatx RCR Aranda Pigem Vilalta Arquitectes a Olot l'any 1987. Tots tres es van llicenciar a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura del Vallès (ETSAV), Barcelona. Entre les seves obres més importants trobem: el Cellar Bell-Lloc de Palamós; l'Estadi d'atletisme Tussols-Basil i el Restaurant Les Cols, tots dos a Olot.

12:30 h

Centre Multimodal – Tramvia de Niça

Niça, França

Marc Barani – Atelier Marc Barani

Aquest projecte inclou la terminal i el centre de manteniment del tramvia, així com l'aparcament. Es troba en un espai residual entre una autopista, carreteres secundàries i edificis d'habitatges molt grans, s'enrosca al voltant d'aquestes infraestructures i connecta amb les ciutats i els turons en nivells successius. En fer-ho, el centre multimodal es relaciona i s'afegeix als espais públics existents, aporta vitalitat al districte amb la presència de botigues i serveis addicionals i ofereix vistes espectaculars de la ciutat, els turons i el mar.

Marc Barani (nascut el 1957 a Menton, França) es va llicenciar a l'École d'Architecture de Marseille – Luminy l'any 1984. Entre les obres que ha construït trobem: la restauració de la Cabana de Le Corbusier, a Roquebrune-Cap Martin; el Centre d'Arts Aplicades i Estudis a Mouans-Sartoux i l'Església de Saint-Croix a Shelles, totes tres a França.

16:30 h

Òpera i Ballet Nacional de Noruega

Oslo, Noruega

Kjetil Trædal Thorsen, Craig Dykers – Snøhetta

El nou edifici de l'òpera i el ballet és el primer element de la transformació de la zona de la badia d'Oslo amb l'objectiu de tornar a connectar la ciutat amb la façana marítima. A banda de proporcionar un edifici per a l'òpera i el ballet del màxim nivell internacional, la teulada revestida de marbre suposa una nova fita cívica i un paisatge arquitectònic obert al públic. L'interior el formen un seguit d'espais diferenciats que es caracteritzen per materials curosament escollits i la integració de les obres de diversos artistes.

This project has been funded with support from the European Commission

Culture Programme

Kjetil Trædal Thorsen (nascut el 1958 a Haugesund, Noruega, llicenciatura: Technische Universität Graz), Tarald Lundevall (nascut el 1948 a Oslo, llicenciatura: Arkitektur og designhøgskolen i Oslo) i Craig Dykers (nascut el 1961 a Frankfurt, llicenciatura: Universitat de Texas, Austin) són socis i directors de Snøhetta, un despatx d'arquitectes creat el 1989 a Oslo. Entre les seves principals obres trobem la Biblioteca Alexandrina d'Alexandria, Egipte; l'Ambaixada de Noruega a Berlín i l'INMED, Institut de Neurobiologia de Marsella, França.

17:30 h

Universitat Luigi Bocconi

Milà, Itàlia

Yvonne Farrell, Shelley McNamara – Grafton Architects

Aquest projecte suposa una gran intervenció en el teixit urbà de Milà. Amb despatxos per a professors, així com amb un auditori amb capacitat per a 1.000 persones—l'Aula Magna—, aquest edifici s'ha concebut com 'a lloc d'intercanvi' amb el vestíbul central actuant com a filtre entre la universitat i la ciutat. La paret exterior de l'Aula Magna assoleix la màxima altura de l'edifici mentre que el despatxos de la planta superior ocupen la teulada/àtic i la planta baixa s'il·lumina mitjançant profundes incisions en la superfície de terra.

Tant Shelley McNamara (nascuda el 1952 a Lisdoonvarna, Co. Clare, Irlanda) com Yvonne Farrell (nascuda el 1951 a Tullamore, Co. Oaly, Irlanda) es van llicenciar a la University College de Dublín l'any 1974. Van crear el seu despatx, Grafton Architects, l'any 1978 a Dublín. Entre les obres importants realitzades per aquest despatx trobem: la Universitat de la Ciutat de Dublín; Oficines a Dunshaughlin, Co. Meath i el Departament d'Enginyeria Mecànica del Trinity College a Dublín.

19:00 h

Zenith Music Hall

Estrasburg, França

Massimiliano & Doriana Fuksas – Studio Fuksas

El music hall és un projecte important per la zona d'exposicions d'Estrasburg i per al futur desenvolupament de la infraestructura de la ciutat. El concepte constructiu es basa en una organització modular i ben equilibrada de diferents elements: bona visibilitat i acústica excel·lent per als visitants i una gestió de costos òptima. L'edifici és una "escultura de llum" única, unificada i autònoma que té un caràcter molt dinàmic gràcies a les superposicions i rotacions de la façana metàl·lica el·lipsoïdal coberta amb una membrana tèxtil translúcida.

Tant Massimiliano Fuksas (nascut el 1944 a Roma) com Doriana Fuksas (nascuda a Roma) es van llicenciar a La Sapienza Università di Roma (el 1969 i el 1979, respectivament). Comparteixen despatx des de 1985, les principals obres del qual són: Centre Peres per a la Pau a Jaffa, Israel; Centre de Congressos a EUR, Roma i la Torre Armani Ginza, a Tòquio.

This project has been funded with support from the European Commission

Culture Programme